

incinta unui han (decoruri deosebit de sugestive) unde cîntecul și voia bună se simt „ca acasă”. Antrenul declanșat de hangîță și hangiu — actorii-prezentatori Paula Chiuaru și Realini Lușșa — este contaminant, îl fac pe spectator să se considere părtaș la petrecere, evocîndu-i totodată tumultul și clipele de destindere ce domneau în renumitele hanuri de odinioară.

La „petrecerea” de la *Hanul cu cîntece*, o contribuție de seamă și-au adus-o soliștii Elisabeta Ti-cuță, Ana Maria Petreanu, Elena Merișoreanu, Ana Măndoiu, Ioana Cristea, Livia Petrovici, Ștefania Bolosan, Aurel Ioniță, Gheorghe Turda, Constantin Cocriș, Atanase Lambru și Carol Stefanidis, ale căror melodii „zise” cu mult foc, într-un autentic stil interpretativ, au stîrnit numeroase și meritate aplauze. Aceleași elogii se cuvin fără îndoială dansatorilor, grupurilor vocale, dar mai cu seamă orchestrei, care, evoluînd atît pe scenă (prin rotație, sub formă de taraf) cît și în fosă, s-a remarcat prin realizarea unui acompaniament de înaltă măiestrie artistică, în tălmăcirea unor elocvente orchestrații și aranjamente semnate de Florin Comișel, Victor Popescu, Iacob Ciortea și Ionel Budișteanu.

CONSTANTIN RĂSVAN

Colocviu de comunicări

Împlinirea unui deceniu și jumătate de la înființarea școlii de muzică nr. 5 din București, a fost marcată prin organizarea simpozionului de comunicări științifice (11 studii și referate), o audiție muzicală festivă a elevilor, precum și un reușit recital al profesorilor de specialitate, manifestări susținute pe podiumul sălii mici a Palatului R.S.R.

Referindu-ne la comunicările prezentate în cadrul simpozionului, apreciem expunerea prof. Matilda Păun, directoarea școlii, cu privire la *Rolul școlilor de artă în educarea tinerei generații* în care se evidențiază importanța studiului instrumentelor, al audițiilor, în formarea multilaterală a elevilor, precum și propunerea autoarei de a se reintroduce în programa analitică orele de literatură muzicală așa cum, prin analogie, se predă istoria artei elevilor plasticieni. În comunicarea intitulată *Instruirea programată, ecou al ciberneticii în pedagogie*, prof. Florin Mîndrea abordează o temă de mare importanță practică, privind perfecționarea metodicii predării

muzicii, evidențiind principiile instruirii programate și prezentînd considerații personale cu privire la această metodă modernă ca și unele aplicații posibile în învățămîntul muzical. Mai remarcăm de asemenea comunicările privind *Funcția muzicală și sensul ei estetic* (prof. C. Mărculescu); *Rezonanța naturală a sunetelor, aplicațiile ei asupra muzicii moderne* (prof. R. Gauder); *Aspecte și probleme stilistice în interpretarea muzicii preclasice* (prof. C. Teutsch); *Muzica bizantină pură în sec. XVI la români* (prof. Sebastian Bucur) și *Muzica, factor terapeutic* (prof. E. Visky), comunicări ce au generat interesante și vii dezbateri.

Vorbînd despre preocupările privind perfecționarea predării la clasă a disciplinelor muzicale, relevăm concluziile practice, desprinse în referatele bazate pe experiența îndelungată a profesorilor: E. Visky *Material didactic adecvat, mijloc important de ridicare a eficienței lecției*, în care evidențiază importanța unor noi și ingenioase materiale didactice pe care le-a aplicat elevilor diferențiat pe grupe de vîrste, cu rezultate remarcabile în creșterea eficienței lecțiilor; prof. V. Pinteș a prezentat procedeele de formare și dezvoltare a auzului muzical la elevii începători, experimentate în practica sa pedagogică, în cadrul comunicării *Unele probleme legate de intonația la vioară și auzul muzical*, citînd în sprijinul ideilor sale tratatele unor maeștri și pedagogi reputați ai viorii. Prof. El. Novacu a susținut comunicarea *Despre formarea stereotipului pianistic la elevi*, arătînd importanța automatismelor pianistice și necesitatea formării lor încă din primii ani de școală, iar prof. Riri Mastero a prezentat cu exemplificări tema intitulată *Valoarea estetică și metodică a caietului pentru pian Ana Magdalena Bach*, subliniind importanța dezvoltării imaginației artistice la elevi cît și însemnătatea deosebită a prețioasei moșteniri a muzicii lui Bach.

La această manifestare științifică cu caracter festiv și-au adus o reală contribuție profesorul și compozitorul Liviu Dandara, care a desfășurat o bogată activitate în această școală încă de la înființarea ei, profesorul și muzicologul Popescu Băleni, profesoarele Ana Mota Ionescu și Elisabeta Suciș de la Liceul de muzică nr. 1, prof. Albuțiu de la Școala de muzică nr. 4, prof. Chițoran, director la Școala de muzică nr. 3, lector univ. Ion Pop, inspector în M.E.I. și prof. Acojocăriței, inspector la secția de învățămînt a Municipiului București. În general, comunicările și discuțiile care au urmat s-au situat la un nivel științific ridicat, la care a contribuit în mare măsură faptul că lucrările simpozionului au fost îndrumate și conduse de cadre cu prestigiu ale Conservatorului „Ciprian Porumbescu” din București (prof. A. Trifu, L. Brumariu, D. Alexandrescu și muzicologul A. Hoffmann). Apreciam acest mod de conlucrare ca un exemplu demn de urmat.

Audiția muzicală festivă de la sala mică a Palatului R.S.R. și recitalul susținut de profesorii A. Schere, C. Dumitrescu, L. Betea, C. Faur și D. Savitki au demonstrat rezultatele deosebite în pregătirea artistică a elevilor și ținuta de prestigiu a profesorilor artiști în interpretarea unor piese instrumentale de o exigență remarcabilă. Amintim cu acest

prilej că ecoul stîrnit de această prestigioasă manifestare științifică de la Școala de muzică nr. 5 a determinat dezbaterile temelor respective și într-un cadru mai larg al cercului metodic al profesorilor de specialitate din școlile și liceele de muzică din capitală.

Ținînd seama de utilitatea unor astfel de manifestări, ar fi necesar ca ele să capete un caracter sistematic în toate școlile și liceele de muzică din țară. N-ar fi de asemenea lipsit de interes ca „Asociația profesorilor de muzică” în colaborare cu M.E.I. să

selecționeze cele mai valoroase lucrări care să constituie obiectul unor simpozioane științifice pe regiuni geografice și la nivel republican, concomitent cu dezbaterile largă și în revistele de specialitate. S-ar asigura astfel, și pe această cale, stimularea cercetării științifice în rîndul profesorilor de muzică și sporirea eficienței aplicării acesteia, pe linia perfecționării continue a învățămîntului nostru muzical.

ELISABETA D. SUCIU

DIN ȚARĂ

Activitatea muzicală în județul Arad

Filarmonica de Stat din Arad se poate mîndri cu o activitate care datează de mai bune de un secol. Mulți dirijori și soliști români sau străini, de prestigiu internațional, au concertat aici. Numeroase lucrări autohtone au răsunat pentru prima dată între vechile ziduri ale Palatului Cultural, edificiu monumental, aflat în imediata vecinătate a Mureșului. La cîrma acestei instituții, succedînd unui valoros muzician, Nicolae Brînzeu, îl găsim azi pe Eliodor Rău. În general, repertoriul orchestrei cuprinde lucrări din literatura preclasică și clasică, din epoca romantică și modernă. Colectivul — la care se adaugă și un valoros cor — poate programa aproape orice gen de lucrare simfonică sau vocal-simfonică. Publicul are o educație muzicală solidă și de tradiție. El preferă audiția capodoperelor clasicismului și romantismului, dar nu respinge aprioric muzica contemporană, densitatea audierii lucrărilor și stilurilor, atît de diverse ale secolului XX fiind — în acest sens — o dovadă grăitoare. În activitatea orchestrei arădene, creația românească se află la loc de cinste. Concertele cuprind lucrări ale compozitorilor noștri, uneori prime audiții absolute, printre care: *Triptic simfonic*, de Mircea Chiriac, *Uvertura solemnă* de Erwin Junger, *Mișcare simfonică* de Maya Badian, *Melodie infinită* de Theodor Grigoriu, *Diptic simfonic*, de Alexandru Pașcanu, *Inima pădurii*, cantată de Eugen Wendel, sau compozițiile lui Nicolae Brînzeu și George Draga, care, ca fii ai județului, bucurîndu-se de prețuirea și dragostea publicului, au programată — în fiecare stagiune — cîte o nouă lucrare. Abordarea unor stiluri diverse, aparținînd unor compozitori diferiți, un mare număr de prime audiții românești, iată o primă distincție a harnicului colectiv muzical de pe malul Mureșului.

Valorificarea tinerelor talente este încă un obiectiv de seamă al conducerii instituției, în acest sens putîndu-se cita concertele susținute de violonistul Cîmpan Fatyol, violistul Ladislau Darida și alții, toți fiind membrii orchestrei simfonice din Arad. Este o inițiativă stimulatorie și lăudabilă care dă roade din plin, îndemnînd către o continuă perfecționare, pe toți instrumentiștii.

Educația muzicală și concertele lecții constituie una din principalele sarcini permanente ale instituțiilor de gen și ea a fost însușită așa cum se cuvenea, de formația arădeană. Conștientă de faptul că prin educarea maselor largi de iubitori ai muzicii, și în special a tineretului, publicul concertelor va fi din ce în ce mai numeros și receptiv, Filarmonica din Arad organizează cicluri de lecții la liceele din localitate, fie prin deplasarea în incinta unor școli, fie invitînd elevii la concertele săptămînale. Stagiunea de concerte educative se lărgeste și mai mult, dacă ne gîndim la numeroasele manifestări de acest gen, organizate în localitățile rurale. Astfel, la Pecica, Nădlac, Pincota, Șiria, Sebiș, ș.a. orchestra simfonică și corul, însoțiți de un conferențiar, fac deplasări, după un program bine gîndit și sprijinit de forurile culturale județene. Acest program are în vedere deschiderea cît mai largă a porților orizontului muzical al melomanilor de la sate. Iată și cîteva dintre temele prezentate: *Ritmul, melodia și armonia, Muzica programatică, Clasicismul vienez, Nașterea și dezvoltarea concertului, Dezvoltarea muzicii corale, Viața și creația lui George Enescu* și multe altele. Nu a fost omisă nici muzica populară, în concertele lecții susținute, cu participarea orchestrei de muzică populară, intrînd teme interesante ca *Folclorul de pe valea Mureșului, Folclorul Văii Crișurilor*, etc.

Colaborarea cu artiști amatori, constituie o sarcină permanentă, înscrisă în agenda de activități a Filarmonicii arădene. În afara concertelor festive, susținute de orchestră împreună cu corurile orășenești, mulți membri ai formațiilor filarmonicii depun o activitate neobosită, în calitate de instructori, printre ei fiind: Lupșa Petre, (corul din Birchiș), Bilaus Teodor (corul din Sebiș), Anton Tudor (corurile din Dieci și Sîntea Mare), Volosciuc Gheorghe (corul din Vărădia) și dirijorul corului Filarmonicii, Paul Paradenco, conducătorul valoroasei formații corale de amatori din Buteni.

Corurile, numeroase și calitative, constituie baza activității muzicale de amatori din județul Arad. Cele 28 de formații au un repertoriu format din cîntece patriotice, cîntece despre partid, prelucrări din folclor și lucrări din creația clasică, națională și universală. Centrul de îndrumare a creației populare și a mișcării artistice de masă a populari-